

[Peter Hansen-Nord]

Umiddelbart virker forslaget noget stift og bureaukratisk, og fra Venstres side kunne vi nok have ønsket en mere fleksibel formulering. Det skal jeg vende tilbage til.

Sundhedsrådgivning er et helt klart frem-skrift, som kan være med til på sigt at sikre en bedre økonomi i bedriften, og for mange er stor opmærksomhed om dyreetik og sundhed jo heller ikke nogen ny tanke; det har rent faktisk været praktiseret igennem længere tid.

Samarbejdet mellem den enkelte landmand og dyrlægen bliver den helt afgørende faktor for, om den lov, vi nu behandler forslag til, bliver god. Kemien skal være i orden, og man kan vel sige, at dyrlægen bliver rådgiveren og landmanden hans assistent.

Jeg nævnte tidligere, at Venstre kunne ønske en mere fleksibel formulering af forslaget, og jeg vil gerne give et eksempel. Af formuleringen fremgår det, at den tidligere 30-dages-regel falder ud, altså reglen om, at dyrlægen i forbindelse med besøg på svinebrug må udlevere eller ordinere antibiotika til indsprøjtning til 30 dages forbrug, men landmænd, der ikke ønsker at være med i sundhedsrådgivningen, kan nu kun få disse receptpligtige lægemidler til efterbehandling i få dage. Kunne vi ikke blive enige om under udvalgsarbejdet at finde ud af at få erstattet »få dage« med en formulering om, at det skal være efter dyrlægens bedste faglige skøn? I modsat fald vil de mindre besætninger komme i klemme, og den meget restriktive formulering skulle nødig friste nogen til at skaffe sig lægemidler syd for grænsen.

Ligeledes finder vi ikke, at afgrænsningen imellem flok- og enkeltdyrsbehandling hos kalve bør fremgå af selve lovforslaget, men derimod af den efterfølgende bekendtgørelse.

For at sikre, at ordningen med udlevering af medicin ikke giver problemer med medicinrester i kød, vil der i en periode blive iværksat øget kontrol, skriver ministeren. Det havde set væsentlig bedre ud, om man i stedet havde skrevet øget information. En af ministeren bemyndiget person kan mod legitimation, men uden retskendelse få adgang til privat ejendom. Det er desværre efterhånden blevet en passus i mange love, og vi vil gerne fra Venstres side understrege, at det virker lige støden-de hver gang.

Som nævnt lægger forslaget op til forebyggelse, etik og kvalitetsovervejelser, som efter

Venstres skøn ikke findes andre steder i verden, og så skulle vort gode veterinære image gerne smitte af på forholdet til vore konkurrenter.

Venstre vil i det efterfølgende udvalgsarbejde bede om nogle økonomiske beregninger af forslagets konsekvenser, men vi vil medvirke til en hurtig behandling af forslaget.

Birthe Hansen (SF):

Forslaget er, som andre har været inde på, også efter vores mening et skridt i den rigtige retning. Det indeholder stramninger bl.a. af en besætningsejers mulighed for medicinering efter dyrlægens anvisning og instruktion, idet det kræver, at der er indgået en sundhedsrådgivningsaftale mellem ejer og dyrlæge. Overholdes aftalen ikke – og så kommer en lille ændring, vi godt vil have – bør det føre til udelukkelse; altså »kan« erstattes med »bør«.

Som den konservative ordfører også var inde på, fremgår det af bemærkningerne, som vi fuldt ud kan tilslutte os, at forslagets indhold skal give mulighed for at opretholde en god sundhedstilstand, uden at der sker en uønsket øgning af det samlede medicinforbrug i landbruget.

Man kan så beklage følgerne af den strukturudvikling, som Det Veterinære Sundhedsråd beskriver, og som ved sin koncentration og specialisering på mange måder er årsag til det sygdomsmønster, der har tegnet sig i kvægbruget, måske specielt i kalvebesætninger.

Som sagt vil forslaget, hvis dets regler og aftalerne parterne imellem overholdes, tilsyneladende være forsvarligt. Hvis ikke, vil en ikke ubetydelig risiko for en øgning af medicinforbruget være til stede, og det tror jeg ikke nogen ønsker. SF gør i hvert fald ikke, men vi er positive over for forslaget.

Niels Højland (FP):

Fremskridtspartiet kan godt se, at der kan være visse fordele ved at ændre den eksisterende veterinærlov. Baggrunden er tilsyneladende, at kontrollen med medicinforbruget skal skærpes, men er der overhovedet påvist et øget medicinforbrug? Er der i det hele taget nævneværdige problemer med medicinrester eller andre ting i slagtedyr i dag? Spørgsmålene er centrale, fordi det åbenbart er på den baggrund, at loven skal ændres.